

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับผู้บริหาร เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยบุคลากร 2 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มอาจารย์ ได้แก่ อาจารย์ของวิทยาลัยพลศึกษาที่ทำหน้าที่ทางการสอนและมีใ้ค้อยู่ในตำแหน่งบริหารใด ๆ ในวิทยาลัยพลศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 736 คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มอาจารย์โดยสุ่มมาร้อยละ 25 ของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่ง รวมทั้งหมด 186 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบสุ่มอย่างง่าย
2. กลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ อาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาที่อยู่ในตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งผู้บริหารระดับต่าง ๆ ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายธุรการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา โดยศึกษาทั้งหมด รวม 68 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเอง ซึ่งประกอบด้วยตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบบสอบถามคลุมเนื้อหา 5 ด้าน คือ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ วัตถุประสงค์ของการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ ปัจจัยที่แสดงถึงประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ที่ควรประเมิน ผู้ที่ให้ข้อมูลในการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ วิธีการที่นำมาใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำไปทดลองใช้กับอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน นำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างและประชากรที่ได้สุ่มไว้แล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตลอดจนเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับผู้บริหารและระหว่างอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ด้วยการทดสอบค่าความแตกต่างด้วยค่าที่

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาจารย์และผู้บริหารเป็นเพศชาย อาจารย์มีอายุอยู่ในระหว่าง 25-29 ปี ผู้บริหารมีอายุอยู่ในระหว่าง 40-44 ปี อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่าปริญญาโท ผู้บริหารมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทเป็นส่วนใหญ่ ทั้งอาจารย์และผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่เคยประเมินผลการสอนและอาจารย์เคยประเมินผลการสอนน้อยกว่าผู้บริหาร อาจารย์และผู้บริหารให้ผู้สอนเองและนักศึกษาเป็นผู้ประเมิน โดยใช้วิธีคูณผลการเรียนของนักศึกษา

2. ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในค่านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

2.1 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ ควรมีการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา และการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์มีความสำคัญและจำเป็นแต่ไม่เห็นด้วยที่ให้อาจารย์ที่สอนในวิชาภาคปฏิบัติได้รับการประเมินประสิทธิภาพการสอนมากกว่าอาจารย์ที่สอนภาคทฤษฎี

2.2 วัตถุประสงค์ของการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์มีการตื่นตัวในการพัฒนาตนเองและจะก่อให้เกิดการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเป็นประจำสม่ำเสมอ

2.3 ปัจจัยที่แสดงถึงประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ที่ควรประเมิน ควรใช้ปัจจัยที่มีความเข้าใจใส่ต่อการเรียนการสอนและมีความมั่นใจในการสอน

2.4 ผู้ที่ให้ข้อมูลในการประเมินประสิทธิภาพการสอน ควรให้ฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยพลศึกษาและนักศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูลในการประเมิน

2.5 วิธีการที่นำมาใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ ควรมีการบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและวิเคราะห์ในครั้งต่อไปและประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์เป็นระยะ ๆ ตลอดภาคการศึกษา โดยแบบประเมินควรใช้แบบสอบถาม

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับผู้บริหารและระหว่างอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์

3.1 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับผู้บริหาร ในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ และเมื่อรวมทุกด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับผู้บริหารและระหว่าง
อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท
เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์รวมทุกท่าน พบว่า มีความคิด
เห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยพลศึกษา
เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์นั้น ผู้วิจัยใคร่ขออภิปรายในจุด
ที่น่าสนใจดังนี้

1. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการประเมิน อาจารย์และผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา
การประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์มีความสำคัญและจำเป็น แต่ไม่ควรให้
อาจารย์ที่สอนในวิชาภาคปฏิบัติได้รับการประเมินประสิทธิภาพการสอนมากกว่าอาจารย์
ที่สอนภาคทฤษฎี ในเรื่องนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การที่อาจารย์และผู้บริหารส่วนใหญ่
เห็นว่าควรมีการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาเพราะ
การสอนเป็นกิจกรรมของผู้สอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้า
หากให้หลักสูตรเกี่ยวกับผู้เรียนกลุ่มเดียวกัน ประสิทธิภาพการสอนจะขึ้นอยู่กับประสิทธิ
ภาพของผู้สอนกิจกรรมของผู้สอนและสิ่งอื่น ๆ เกี่ยวกับผู้สอน อาจกล่าวได้ว่า คุณภาพ
ของการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับคณาจารย์ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการ
ผลิตนักศึกษาให้มีคุณภาพ และการที่จะรู้ว่าการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพหรือไม่
ไม่ เพียงใ้ไหน จะทำได้ด้วยการประเมินประสิทธิภาพการสอน และการประเมิน
ประสิทธิภาพการสอนในสถาบันเดียวกันจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณาจารย์ทุกคน
รูปแบบจะต้องมีความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) และ
ความมีมาตรฐานที่จะสามารถวัดอาจารย์ทุกคนโดยใช้รูปแบบเดียวกันประเมิน นอก
จากนี้ อุทุมพร ทองอุไทย (2523 : 16) ได้เสนอแนะการประเมินประสิทธิภาพ

การสอนไว้ คือ ควรคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพพร้อมกัน กล่าวคือ การประเมินใน
 ด้านปริมาณควรแจ้งนัยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ออกมาเป็นตัวเลขตามเกณฑ์
 บางอย่าง เช่น จำนวนชั่วโมงที่สอน จำนวนวิชาอัตราส่วนนักศึกษาต่ออาจารย์
 จำนวนเวลาที่ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนในการประเมินในด้านคุณภาพ ควรอาศัย
 ประเมินจากแหล่งต่าง ๆ เช่น จากผู้เรียน เพื่อร่วมงาน ตัวอาจารย์เอง ผู้บริหาร
 หรือผู้เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาคุณภาพของงานที่เป็นกระบวนการ

2. ข้อค้นพบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการประเมิน อาจารย์และผู้บริหาร
 ส่วนใหญ่เห็นว่า เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์มีการตื่นตัวในการพัฒนาตนเอง และเพื่อกระตุ้น
 ให้อาจารย์ให้ทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ โดย
 หวังไปแล้วครูที่ควรจะมีเนื้อหาวิชา รู้เกี่ยวกับตัวเด็ก และอะไรอื่น ๆ มากกว่านั้น
 ครูต้อง เป็นคนที่มีความสนใจที่กว้างขวางและเป็นคนคล่องแคล่วสนใจทุกอย่างรอบตัว
 เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการสอน ยิ่งครูในระดัควิทยาลัยต้องมองมากศึกษามาก
 และเข้าใจคนในสังคมที่อาศัยอยู่ (Hight 1969 : 77)

การที่คณาจารย์แต่ละคนสนใจที่จะปรับปรุงการสอนของตนนั้น มักจะเกิด
 จากความสนใจและแรงจูงใจภายในของตนเองเป็นสำคัญ เมื่อคณาจารย์ได้ทราบผล
 ของประสิทธิภาพการสอนของตนเอง รวมทั้งได้รับความร่วมมือร่วมใจจากคณาจารย์
 ร่วมสถาบันหรือจากบุคคลอื่น ๆ ในการที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของการสอนแล้วจะ
 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง เป็นไปในทางที่ดีที่สุด และจะยังผลทำให้
 อาจารย์ระลึกอยู่เสมอในการปรับปรุงการสอนของตนเองไปตลอด และผู้ที่จะได้รับ
 ผลโดยตรงจากประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ก็คือนักศึกษา

3. เกี่ยวกับปัจจัยที่แสดงถึงประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ที่ควร
 ประเมิน อาจารย์และผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่า ควรใช้ปัจจัยเกี่ยวกับความเอาใจ
 ใส่ต่อการเรียนการสอน และความมั่นใจในการสอนเป็นหลัก ในการประเมินนั้น
 เนื่องจากการสอนเป็นการ เสนอกลวิธีเพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการซึ่งอาจารย์เป็นผู้
 ที่มีบทบาทในการกระตุ้น แนะนำช่วยเหลือให้นักศึกษามุ่งบรรลุถึงจุดหมายได้ง่ายและ

เร็วขึ้น และองค์ประกอบอย่างหนึ่งของครูที่ดีคือ ครูต้องสนใจในตัวนักเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะลักษณะวิชาบังคับในวิทยาลัยพลศึกษาเป็นวิชาปฏิบัติ ซึ่งอาจารย์จะต้องเสียสละกำลังกายและเวลาให้กับนักศึกษา เพราะต้องควบคุมทุกขั้นตอนของการเรียนภาคปฏิบัติ เพื่อให้ นักศึกษาได้บรรลุถึงจุดหมายของวิชาและหลักสูตร การสอนพลศึกษาจะต้องมีความ มั่นคงทางอารมณ์ มีความมั่นใจในการสอน ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเกิดความเชื่อถือ มีความมั่นใจในตัวอาจารย์ และจากผลสรุปของ บองจ้ และ ซัทเซนราช ซึ่งได้ ทำการวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างลักษณะพฤติกรรมการสอนในห้องเรียนของอาจารย์ ในมหาวิทยาลัยคาลิฟอร์เนีย ในตัวประกอบตัวที่ 1 มีตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุด คือ มีความเชื่อมั่นในตนเอง

4. ผู้ที่ให้ข้อมูลในการประเมิน อาจารย์และผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่า ควรให้ฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยพลศึกษาและนักศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูลในการประเมิน ซึ่งโดยทั่วไปการประเมินประสิทธิภาพการสอนต้องได้รับข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลาย กลุ่ม เช่น บุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักเรียน เพื่อนอาจารย์ ตัวอาจารย์เอง ผู้ บังคับบัญชาและในบางครั้งข้อมูลที่ประเมินอาจต้องใช้คณะกรรมการเฉพาะ หรือ คณะกรรมการที่สถาปนาตั้งขึ้นมารับนิยชอบ และผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินมาช่วย คอยติดตามประเมินประสิทธิภาพการสอนโดยตรงเป็นการเฉพาะ ถ้าคณะกรรมการ หรือผู้เชี่ยวชาญสามารถติดตามกิจกรรมการสอนได้อย่างครบถ้วนและอย่างเป็นธรรม และยังไม่ให้อาจารย์ที่ถูประเมินรู้ตัวด้วยแล้ว ข้อมูลที่ให้คณะกรรมการหรือผู้เชี่ยวชาญ ประเมินก็จะเป็นอีกแหล่งหนึ่งที่ทำให้ความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้มาก และการให้ นักศึกษาประเมินเพราะนักศึกษาเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ใกล้ชิดและติดตามกิจกรรม การสอนของอาจารย์ตลอดเวลา และนักศึกษาเท่านั้นที่เป็นผู้ได้รับผลจากการสอน ของอาจารย์โดยตรง ฉะนั้น การให้นักศึกษาเป็นผู้ประเมินจึงน่าจะให้ข้อมูลที่น่า สนใจยิ่ง แต่ในทางปฏิบัติ การให้นักศึกษาประเมินได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก จากอาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง เพราะเห็นว่ นักศึกษายังมีวุฒิภาวะไม่พอ ขาดความรู้ ความเข้าใจทั้งในเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนที่อาจารย์ใช้ ข้อวิพากษ์วิจารณ์เหล่านี้

อาจเกิดจากความวิตกกังวลหรือความกลัวของอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องไปเองก็ได้ เพราะถ้าหากมีการหาคำความเข้าใจแก่นักศึกษา สอนให้นักศึกษาเข้าใจ รู้จักใช้ วิจารณ์งาน มีเหตุมีผลแล้ว นักศึกษาก็อาจจะประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ ใค้อย่างมีเหตุมีผลด้วย

มีหลักฐานเชื่อถือได้ว่า ผลประเมินโดยผู้เรียนมีความเที่ยง (Reliability) สูง และมีความตรง (Validity) โดยที่ผลประเมินเป็นดัชนีบ่งชี้สิ่งที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วกับผลการเรียนของนักเรียน (Dressel 1976 : 4) และการประเมินประสิทธิภาพการสอนโดยผู้เรียน ส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมาย คือ เพื่อจูงใจให้คณาจารย์ปรับปรุงวิชาและปัญหาการสอนตามที่ไค้มาจากผู้เรียน และจากการประเมินผลงานของคณาจารย์โดยให้ผู้เรียนทำการประเมิน และให้ข้อคิดเห็น ทั้งทางการและส่วนตัวในรูปแบบสอบถาม สำหรับทำการประเมินวิชาและอาจารย์

5. วิธีการที่นำมาใช้ในการประเมิน อาจารย์และผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นคว้าวว่า ควรมีการบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการศึกษาและวิเคราะห์ในครั้งต่อไป ควรประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์เป็นระยะ ๆ ตลอดภาคการศึกษา และแบบประเมินควรเป็นแบบสอบถามนั้น จะเห็นได้ว่า การประเมินประสิทธิภาพการสอนจะต้องมีการวางแผนเตรียมการโดยทั้งวัตถุประสงค์ของการประเมินว่าประเมินเพื่ออะไร จะประเมินในช่วงไหน ใครเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลในการประเมิน และจะใช้ปัจจัยอะไรเป็นเครื่องวัด จะใช้อะไรเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม หรือการใช้สัคทฤษฎีปรกณ์ เมื่อมีการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วจะต้องแปลความและรายงานผล โดยเฉพาะการรายงานผลควรแจ้งให้ผู้สอนทราบเป็นอันกัยแรก เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้สอนโดยตรง ผู้สอนจะไค้ทราบผลการสอนของคนว่าไค้ไม่ไค้อย่างไร และเพื่อจะไค้นำไปเปรียบเทียบหลังจากไค้รับการปรับปรุงตนเองแล้ว ในการประเมินประสิทธิภาพการสอนในครั้งต่อไป ฉะนั้น คณะกรรมการหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องมีการบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการศึกษาและวิเคราะห์ในครั้งต่อไป ในส่วนของการประเมินว่าจะประเมินในช่วงไหนนั้น

มิลเลอร์ (Miller 1974 : 18) ได้เสนอแนะว่า การประเมินเป็นระยะ ๆ (Formative Evaluation) นั้น ประเมินเพื่อให้ครูปรับปรุงตัวเอง และการประเมินสรุป (Summative Evaluation) เมื่อการสอนเสร็จสิ้นตอนปลายภาคการศึกษา ประเมินเพื่อตัดสินใจ เช่น จะให้รางวัลหรือเพื่อคัดเลือกบุคคล

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับผู้บริหาร และระหว่างอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ มีสิ่งที่น่าสนใจดังนี้

1. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับผู้บริหารในคณะค่านจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นแตกต่างกันในค่านความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ โดยที่อาจารย์ไม่มีความคิดเห็นในขณะที่ผู้บริหารไม่เห็นด้วยในข้อที่ว่า การประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์เป็นสิทธิของอาจารย์ที่จะได้รับการประเมินหรือไม่ และอาจารย์ไม่เห็นด้วยในขณะที่ผู้บริหารไม่มีความเห็นในข้อที่ว่า อาจารย์ที่สอนในวิชาภาคปฏิบัติควรได้รับการประเมิน ประสิทธิภาพการสอนมากกว่าอาจารย์ที่สอนภาคทฤษฎี ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เนื่องจากอาจารย์เป็นผู้ที่จะได้รับการประเมินประสิทธิภาพการสอน ซึ่งอาจสงสัยในวิธีการประเมินว่า จะประเมินใครจริงหรือใครเหมาะสมที่จะเป็นผู้ประเมิน แต่จากผลการวิจัยนี้ พบว่า อาจารย์เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ควรให้มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาจึงทำให้อาจารย์แสดงความคิดเห็นในข้อที่ว่า การประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์เป็นสิทธิของอาจารย์ที่จะได้รับการประเมินหรือไม่ ออกมาในลักษณะไม่มีความคิดเห็น ในฐานะเดียวกันอาจารย์เป็นผู้ที่จะได้รับการประเมินประสิทธิภาพการสอน ไม่เห็นด้วยในข้อที่ว่า อาจารย์ที่สอนในวิชาภาคปฏิบัติควรได้รับการประเมินประสิทธิภาพการสอนมากกว่าอาจารย์ที่สอนภาคทฤษฎี เนื่องจากรูปแบบของการประเมินประสิทธิภาพการสอนในสถาบันเดียวกันจะต้องมีมาตรฐานและจะต้องมีรูปแบบเดียวกัน โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ทุกคน

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับผู้บริหารรวมทุกด้าน เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ จะเห็นได้ว่าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงแสดงให้เห็นว่าลักษณะตำแหน่งที่เป็นผู้บริหารกับอาจารย์ มิได้มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์เลย ซึ่งผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2526 : 50) ที่ไต่ถามการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารในมหาวิทยาลัยมหิดล เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ ซึ่งพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหาร เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ไม่แตกต่างกัน

จากประวัติความเป็นมาของการประเมินประสิทธิภาพการสอนนั้น จะเห็นได้ว่าเริ่มใช้ครั้งแรกกลาง ๆ ทศวรรษ 1960 เพราะความบีบคั้นจากผู้เรียนและสังคมเกี่ยวกับการเรียกร้องในคุณภาพของการสอนและในด้านการลงทุนทางการศึกษา โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาประสบกับปัญหาการลดจำนวนนักศึกษาและการพิจารณาเลื่อนชั้น มีผลอย่างมากต่อการประเมินประสิทธิภาพการสอน (อุทุมพร ทองอุไทย 2523 : 20) สำหรับในประเทศไทยก็ให้ความสำคัญของการประเมินประสิทธิภาพการสอนโดยได้ดำเนินการในรูปของโครงการพัฒนาคณาจารย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 (กรรณิการ์ พงษ์สนธิ 2525 : 2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการพัฒนาคณาจารย์ตั้งแต่ พ.ศ. 2503 ซึ่งเริ่มโดยคณะครุศาสตร์จัดการสัมมนาที่เรียกว่า "Pre-Semester Conference" มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงคุณภาพของคณาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนระดับอุดมศึกษา และจัดทำประมวลวิชา (Course Syllabus) (ประชุมสุข อาชาวำรุง 2522 : 169) วิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาสถาบันหนึ่ง ซึ่งรับนิคมอบในการผลิตครูพลศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 และในปัจจุบันกำลังประสบปัญหาการลดจำนวนนักศึกษาและปัญหาการว่างงานของครูพลศึกษา ซึ่งอาจทำให้ทั้งอาจารย์และผู้บริหาร เห็นความสำคัญของการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ จึงทำให้ความคิดเห็นของอาจารย์กับผู้บริหาร เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ ไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ในแต่ละด้านและรวมทุกด้านแล้ว จะเห็นได้ว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงแสดงให้เห็นว่าวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีกับระดับปริญญาโทของอาจารย์นั้นมิได้ส่งผลให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์แตกต่างกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ความรู้ของอาจารย์ในระดับปริญญาตรีกับระดับปริญญาโทมิได้มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์เลย เป็นที่น่าสังเกตที่ผลการวิจัยออกมาดังนี้ อาจเป็นเพราะว่าทั้งอาจารย์ระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโทนั้น ต่างก็เป็นอาจารย์ร่วมสถาบันเดียวกัน ซึ่งต้องรับผิดชอบในการผลิตครูพลศึกษาภายใต้จุดมุ่งหมายในการผลิตอย่างเดียวกัน และอาจารย์ทั้งสองระดับต่างก็เป็นนักวิชาการย่อมปรารถนาที่จะแสดงพฤติกรรมทางการสอนให้เป็นไปตามอุดมคติ จึงทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการประเมินประสิทธิภาพการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อพัฒนาการสอนของอาจารย์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ขั้นตอนในการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ควรกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน กำหนดแบบและลักษณะของงานที่จะประเมิน กำหนดค้ำวผู้ประเมินและทำการอบรมผู้ทำการประเมิน กำหนดวิธีการประเมินให้พร้อม
3. ผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบวิทยาลัยพลศึกษา คือ กรมพลศึกษาควรส่งเสริมและดำเนินการให้มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาต่อไป
4. ผลการวิจัยครั้งนี้มีค่าเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อทำการวิจัยระยะยาวในด้านการจัดระบบประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการหาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรหาการศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติมอีก เช่น เปรียบเทียบระหว่างเพศ ระหว่างวิทยาลัยพลศึกษา และระหว่างคณาจารย์ที่สอน ภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี
2. ควรไต่ศึกษาปัญหาและอุปสรรค ในการจัดให้มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาให้ลึกซึ้ง เพื่อหาทางแก้ไขอันจะก่อให้เกิดมีระบบการประเมินประสิทธิภาพการสอนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป
3. ควรมีการศึกษาเชิงประเมินผลการทำงานหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการประเมินประสิทธิภาพการสอนในแต่ละสถาบัน เพื่อทราบปัญหาอุปสรรคกับติดตามผล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย